

Επι ξυλου βλε πουουσα κρε μα α με ε νον Χρι

στε σε τον παντωνκτιστην και θεον η σε α σπο ο

ρω ω ως τε κου ου σα ε βο ο α α

πι ι κρω ως Υι ε ε ε ε μουου που

το καλ λο σς ε δυ υ τη ης μορ φη η ης

σου ου φε ρω καθο ο ρα α αν σε α δε ι

ικως σταυρουου ου με ε ε νον σπευ σου ουν

α να στη η θι ο πως ι δω κα γω σου την εκ νε

κρωντρι η με ε ρον ε ξα α να α α στα α

α σιν